

[Erik Eriksen.]

og, i bekræftende Fald, hvornaar. Efter de Beregninger, som ligger til Grund for Forslaget, er det saaledes, at dets Ophøjelse til Lov kun er til Fordel for Fiskerne, hvis det sker paa de i Kommissionsbetænkningen anførte Betingelser. Men jeg gentager: Det er ikke blot materielle Værdier, her er Tale om, det drejer sig jo ogsaa om den størst mulige Sikring af Menneskeliv.

Endvidere vil jeg fremdrage et andet specielt vestjysk Forhold, der berører et bestemt Eksempel paa Administrationen i Valutacentralen, og som jeg beder den højtærede Handelsminister se nærmere paa, da det har overordentlig stor Betydning for mange Mennesker, baade i Syd- og Vestjylland. Det drejer sig om Sydvestjysk Andels-Elektricitetsforsyning, et stort Selskab med et Ledningsnet paa en Længde af 1 800 km. Der er i Ledningsnettet oplagt 900 t Kobber, og som Tiden gaar, skal det gamle Ledningsnet nødvendigvis forstærkes og udbygges. Det er Tilfældet alle Vegne, idet de gamle Ledninger ikke kan bære den Belastning, der bydes dem. En Del gaar til Spilde, og det bliver ganske utilfredsstillende Forhold for Andelshaverne, naar de skal benytte den elektriske Trækraft, ligesom det naturligvis i højeste Grad er uøkonomisk baade for Andelshavere og Elektricitetselskab. Det er mig bekendt, at mange Steder er der overmaade vanskelige Vilkaar for Udførelse af f. Eks. Tærskearbejdet paa Grund af det gamle og daarlige Ledningsnet. Værkets Ledelse har gjort, hvad den kunde; i Foraaret anmodede den om at faa Tilladelse til at købe 30 t Kobber, et meget beskedent Ønske i Forhold til Ledningsnettets Længde, men man fik kun det halve, 15 t — mere var det ikke muligt at faa Myndighedernes Tilladelse til. Det er saaledes forstaaeligt, at en berettiget Harne og Utilfredshed gør sig gældende baade i Selskabets Ledelse og blandt Forbrugerne af Strøm. Som det er nu, bliver det en dyr Produktion, og enhver, der har prøvet at skulle have sin Trækraft gennem et forældet Ledningsnet, ved jo, hvor daarligt, utilfredsstillende og dyrt det bliver for Forbrugerne af Strøm. Det er en Konto, som spiller en væsentlig Rolle, ikke mindst i fattige vestjyske Egne, og derfor beder jeg den højtærede Minister være opmærksom paa dette Forhold og drage Omsorg for, at Tilladelse til Køb af det haardt tiltrængte Materiel kan gives — det maa jo kunne lade sig gøre med lidt praktisk Haandlag.

Det kunde ogsaa interessere mig i denne Forbindelse at faa at vide — og det

er derfor, jeg spørger —, om man i Administrationen stiller sig paa samme Maade over for andre tilsvarende Selskaber, som det er sket over for Sydvestjysk Andels-Elektricitetsforsyning — jeg tænker her paa dem, der ligger Regeringen og Hovedstaden mere paa Sinde. Et Forlydende siger nemlig noget andet, og er det forkert, kan Ministeren jo ikke have noget imod at rette denne Fejltagelse.

Maa jeg dernæst fremføre et Par politiske Bemærkninger. Socialdemokratiets ærede Ordfører (Hartvig Frisch) havde i sin Tale nogle Ord om et nyt og bedre Danmark. Det er ikke nogen original Udtalelse; den er baade gammel og slidt og brugt ved mange forskellige Lejligheder, saadan hvor der skal siges noget, men alligevel ingenting siges. I det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Mund har den trods alt Krav paa Interesse, da det jo er en uomtvistelig Kendsgerning, at et nyt, men ingenlunde bedre Danmark paa adskillige Omraader er ved at gro frem og tage fast Form. Dette nye er ikke i nogen Henseende et stærkt Danmark, heller ikke et Danmark, vi ud fra liberale Synspunkter kan hilse med nogen Art af Glæde, og det karakteristiske er jo, at de rare Ting, som det ærede Medlem pegede paa som særdeles vigtige og fordelagtige, saasom frit Forbrugsvalg, frit Beskæftigelsesvalg, fri Prisdannelse, ikke eksisterer i det nye, det vil sige socialdemokratiske Danmark. Det er Ting, det ærede Medlem har set, men aldrig forstaaet Nytten af, i det tidligere liberale Danmark; disse Ting hænger han nu op paa Væggen i det nye Danmark som en Slags Skilderier i en statssocialistisk Lejlighed, og det er aabenbart, at han kan se, de pynter. Men de er nu paa dette Sted kun Minder fra en svunden Tid, til alt det socialistiske Inventar staar de jo i Virkeligheden som Ild til Vand, ja, man kunde ogsaa sige: som Undervisningsministerens Administration til den neutrale Aftenskole.

Men betegnende for hele Udviklingen her i Landet, som Regeringen og dens Partier har Ansvaret for, er det at konstatere, at Regeringens Ordfører for første Gang i Virkeligheden erkendte, at i Kølvanedet af den Politik, vi arbejder os dybere og dybere ind i, og som formentlig maa betragtes som Indledningen til den nye Tid, det nye Danmark, hvad man nu foretrækker at kalde det — i dens Kølvaned opstaar, det ærede Medlem nævnte det selv: Monopoler, Trustdannelser, Vareknaphed og Monopolavancer. Med andre Ord, der kan næppe være Skygge af Tvivl om, hvor Vanskelighederne